

noctare finit in honorem ipsius, ut illi confici curaret arcam, et uestimenta scilicet sepulchralia, non transgreditur; sed non sunt sepelientes illum in sepulchris patrum ipsius, potius autem duo loca sepulchrorum domus iudicii assessores confici curant, unum gladio interemptis, et strangulatis, alterum lapidatis et combustis.

Postremo ad sepulturam STEPHANI acceditur, quam LVCAS commemorat ab AMICIS eius factam esse: 1) συνεκομισαν δε του Στεφανου ανδρες ευλαβεις, και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω. Manifeste igitur apparet ex his assertis, quod sepultus quidem sit, id quod cuius, qui supplicio extinctus erat, accidit. Omnes enim REI occisi ex DEI mandato debebant sepeliri. Verum quod ad modum sepulturae spectat, illum honestiorem, quam reliquis occisis contingebat, fuisse contendo. AMICI enim eius, aequae ac IOSEPHVS ab Arimathea fecit, qui sibi CHRISTVM in suo sepulchro sepeliendum a PILATO expetiit, m) sibi ipsis illum sepeliendum expetere poterant a Synedrio magno, quod Senatus summus inuitus licet permisisse uideretur. LVCA S nimirum memoriae prodidit, quod uiri boni ac honesti eum sepeliuerint, imo eo usque processerint amoris, ut contra legem publicum planctum de STEPHANO occiso ederent, hunc enim prohibet codex SANHEDRIN: n) ולא היו מתאבלין אבל אוננין שאין אנינות אלה בלב. Et non sunt plangentes id est propinquos suos occisos, sed lugent de illis; nullus enim est luctus nisi in corde. LVCA uero autore: εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω, hoc est, non solum cordis luctu dignus aestimabatur MARTYR, sed et, praeter eum illi afficiebant honoribus funebribus.

1) Act. Cap. VIII. u. 2.

m) MATTHAEI Cap. XXVII. uersu 60.

n) Cap. VI. §. 6. folio Editionis Tritendinae 188. col. 1.